

Οι εξωφρενικές μειώσεις των γενοσήμων απειλούν τη βιωσιμότητα της ελληνικής φαρμακοβιομηχανίας

Η ελληνικές φαρμακοβιομηχανίες δίνουν καθημερινό αγώνα για να βγει η χώρα από την κρίση, στηρίζοντας διαχρονικά τον έλληνα ασθενή και την ελληνική οικονομία. Επιχειρούν διεθνώς, αλλά μένουν στην Ελλάδα, παράγουν στην Ελλάδα, επενδύουν στην Ελλάδα και αυτό θέλουν να συνεχίσουν να κάνουν. Σε όλα αυτά το κράτος όχι μόνον δεν είναι συμπαραστάτης, αλλά, αντίθετα, θέτει διαρκώς εμπόδια. Ο φαύλος κύκλος των ανεπαρκών προϋπολογισμών, των ατελέσφορων και επιλεκτικών ανατιμολογήσεων και των δυσβάστακτων υποχρεωτικών επιστροφών απειλεί διαρκώς τη βιωσιμότητα του κλάδου.

Έτσι, η νέα γενική ανατιμολόγηση που βρίσκεται ήδη σε εξέλιξη δεν αποτελεί έκπληξη για την ελληνική φαρμακοβιομηχανία. Ακολουθείται πιστά το ίδιο σενάριο των ανατιμολογήσεων των τελευταίων δύο χρόνων, με τα γενόσημα να δέχονται μια νέα, ασύμμετρη επίθεση με δραματικές μειώσεις τιμών.

Συγκεκριμένα, σύμφωνα με το προσέδριο της ανατιμολόγησης που ανάρτησε στο site του ο ΕΟΦ, οι μειώσεις στα γενόσημα είναι της τάξης του 10%. Αντίστοιχα, οι μειώσεις στα πρωτότυπα χωρίς πατέντο είναι 3,5% και οι μειώσεις στα πρωτότυπα εντός πατέντου είναι 2,3%. Αυτή είναι η 14η (!) συνεχής μείωση τιμών (η πέμπτη στα τελευταία δύο χρόνια) που επιβλήθηκε από την «τρώικα» στις ελληνικές κυβερνήσεις.

Η νέα αυτή σφαγή είναι αποτέλεσμα του παράλογου και ατελέσφορου συστήματος τιμολόγησης, που παράγει μόνο στρεβλώσεις. Και ενώ υποτίθεται ότι οι μειώσεις τιμών γίνονται για να μειωθεί η φαρμακευτική δαπάνη, αυτή συνεχίζει να αυξάνεται, βγαίνοντας ολοένα και περισσότερο εκτός των ορίων προϋπολογισμού. Παράλληλα, οι εξωφρενικές μειώσεις τιμών εξοντώνουν μια σειρά από καταξιωμένες θεραπείες, ωθώντας τους ασθενείς σε ακριβότερα φάρμακα, με αποτέλεσμα την αύξηση της δαπάνης και την εκτίναξη των συμμετοχών.

Η σφαγή των γενοσήμων και των οικονομικών φαρμάκων γενικότερα γίνεται ακριβώς τη στιγμή που είναι όσο ποτέ απαραίτητα, λόγω της δυνατότητας που έχουν να παράγουν εξοικονομήσεις, υποκαθιστώντας αποτελεσματικά ακριβότερες θεραπείες.

Ποιος κερδίζει τελικά από την επιλογή

της ανατιμολόγησης ως κυρίαρχου εργαλείου της φαρμακευτικής πολιτικής των τελευταίων χρόνων; Ποιοι κερδίζουν από την τιμολογιακή εξόντωση των οικονομικών γενοσήμων φαρμάκων; Γιατί ενώ τα γενόσημα έχουν δεχθεί τεράστιες μειώσεις τιμών από το 2009, η διείσδυσή τους (τα μερίδια αγοράς σε όγκο) παραμένει στάσιμη, η χαμηλότερη στην Ευρώπη; Τι σημαίνει η πολιτική αυτή για τα γενόσημα της ελληνικής φαρμακοβιομηχανίας, που επιβαρύνονται επιπλέον και με τα εξωφρενικά clawbacks, λόγω των υπερβάσεων που προκαλούν τα νέα ακριβά φάρμακα;

Είναι χαρακτηριστικό ότι το clawback φέτος θα ξεπεράσει τα 800 εκατ. ευρώ, αυξημένο κατά 45% σε σχέση με την περσινή χρονιά. Τι σημαίνει αυτό για τους ασθενείς, που βλέπουν τα παλιά καταχωμένα φάρμακα που έπαιρναν να χάνονται από την αγορά και να υποχρεώνονται να πηγαίνουν σε ακριβότερες θεραπείες, καταβάλλοντας και το ανάλογο τίμημα;

Όπως επισημαίνουν κύκλοι της ελληνικής φαρμακοβιομηχανίας, «η κατάσταση αυτή προκαλείται από την αδυναμία / απροθυμία της κυβέρνησης να εφαρμόσει ουσιαστικές διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις για τον εξορθολογισμό της φαρμακευτικής αγοράς, κρατώντας το clawback ως μοναδικό όπλο για την τεχνητή συγκράτηση της δαπάνης. Όμως όλα τα ωραία κάποτε τελειώνουν: **Ο συνδυασμός εξωφρενικών μειώσεων και επιστροφών rebate-clawback απειλεί πλέον ευθέως όχι μόνο τη βιωσιμότητα των επιχειρήσεων αλλά και το σύστημα φαρμακευτικής φροντίδας**».